

علیه شلاق سرمایه، علیه نمایش حمایت از کارگر

جمهوری اسلامی حکم قرون وسطایی شلاق را مرتباً برای کارگران صادر میکند و در روزهای اخیر حکم ۷۴ ضربه شلاق برای رسول طالب مقدم کارگر زحمتکش عضو سندیکای واحد تهران را در اوین اجرا کرد. همزمان قوه قضائیه رژیم که بیشترین احکامش علیه کارگران و آزادیخواهان بوده است، تلاش دارد چهره مدافع کارگر بگیرد و اینجا و آنجا وعده ای میدهد، توهمی می پراکند و غارتگران فاسدی چون اسد بیگی و شرکاء را بشکل فرمال محاکمه میکند. چه کسی نمیداند که رژیم اسلامی از ظرفیت اعتراض توده ای کارگران علیه فقر و فلاکت وحشت کرده است و این سیاستهای ظاهراً متناقض واکنش به این دستپاچگی است. چه کسی نمیداند علیرغم اینکه جمهوری اسلامی کارگران را وادار کرد که تحت پاندمی کرونا کار کنند، عملاً سیاست کشتار جمعی در پیش گرفت، هر روز اعتراض و اعتصاب کارگری در جریان است. نبض آبانماه در جامعه میزند و بسرعت موج دوم آن خود را دیکته میکند. وحشت جمهوری اسلامی از این واقعیت است و هر روز از زبان عناصر آن تکرار میشود.

تنها در یکماه گذشته از جمله؛ ما شاهد اعتراض کارگران خدمات شهرداری شاهین شهر، کارگران مناطق ۴ و ۵ و ۶ شهرداری اهواز، کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه، کارگران واحد آب، برق و تهویه بندر خمینی، کارگران معادن کرمان، کارگران شرکت معدن کاری امین یار، کارگران کارخانه سیمان لامرد، کارگران بخش خدمات بندر خمینی، کارگران شرکت توریستی همدان و همچنین شاهد اعتراض پرستاران در گیلان و ماهشهر و تهران، دستفروشان شهرستان سیمرغ در استان مازندران، معلمان نهضت سواد آموزی گرگان، اعتراض ساکنان مسکن مهر بردسکن، اعتراض اهالی روستای نصرآباد، تیراندازی مامورن امنیتی رژیم به سمت مردم معترض منطقه "غیزانیه" خواهان آب آشامیدنی و کارگران شهرداری اهواز بودیم. اعتراضاتی که بنا به موقعیت فلاکتبار اقتصادی و سیاستهای حکومت برای بی کارسازی و خصوصی سازی، بدون تردید ادامه خواهند داشت و گسترش می یابد

ترفندهای رژیم در مقابل این اعتراضات مدام به ضد خویش تبدیل میشوند. اجرای حکم شلاق در مورد کارگران معترض، تلاش حکومت برای زدن ماسک "عدالت" به چهره خویش و خونریزترین مهره هایش امثال رئیسی را نقش بر آب میکند. آنچه در باره کارگران هفت تپه "بخشودگی" نامیده میشود از زاویه کارگران اعتراف رژیم به جنایتی است که در حق آنان روا شده و به اشکال مختلف ادامه دارد. آنها باید خواستار محاکمه کسانی باشند که نمایندگانشان را به جرم دفاع از مطالبات کارگران و افشای فساد سرمایه داران زندانی و شکنجه کرده اند. این در حالی است که سرنوشت بقیه مدافعین کارگران هفت تپه و زندانیان سیاسی زندان و شکنجه است و چرخ حاکمیت اسلامی با شکنجه و زندان و اعدام میگردد. نمی توان چهل سال با سرنیزه از منفعت سرمایه دفاع کرد و میلیونها انسان را با ارباب و

شکنجه و زندان و ادار به سکوت کرد و حالا از "دلسوزی برای عدالت و کارگر" سخن گفت! آنهم خطاب به میلیون ها بیکار و حاشیه نشین و محروم در کشوری که حداقل دستمزد کفاف حتی چند روز زنده ماندن خانوار کارگری را نمیدهد. مردمانی که حتی حق دفاع از خود و دیگران را ندارند و به این "جرائم" زندانی شده اند. دورانی که میشد پرچم مبارزات مردم کارگر و زحمتکش را مصادره کرد سپری شده است. رای جنبش کارگری و انقلابی سرنگونی جمهوری اسلامی و پایان دادن به حاکمیت سرمایه داری است. کارگران برآند تا این ماشین سرکوب را درهم بکوبند و بر ویرانه های آن جامعه نوین و نظم شورائی کارگری را برپا دارند. اینست معنا و اهداف خیزش های مجدد اعتراضی کارگران. طوفان تازه آغاز شده است، نه زندان نه شکنجه نه گلوله دیگر اثر ندارد!

**سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!**

۱۴ خرداد ۱۳۹۹ - ۳ ژوئن ۲۰۲۰

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت.